

Arnolds Kalniņš

**Mēness fāzes
ietekme uz
notiekošo dabā**

Mēness fāzes ietekme uz notiekošo dabā

Vairākus gadu desmitus esmu vērojis un pētījis jauna un veca Mēness fāzes ietekmi uz dabā notiekošo. Zināmā mērā vairāk vai mazāk tomēr mēs esam atkarīgi no Mēness fāzes ietekmes daudzpusos un dažādos veidos, notikumos, attīstībā, dabā utt.

Jauna Mēness darbības ietekmes laikā notiek aktīva mikroskopiska, tā dēvētā molekulārā kustība. Viss cenšas atrasties aktīvā kustībā, darbībā. Turpretī vecā Mēnesī – pretēji.

Mežmateriālu sagatavošana ziemā

Ziemas mēneši ir labākais laiks mežmateriālu sagatavošanai.

Lai iegūtu un sagatavotu kvalitatīvu koksni, jācenšas ievērot pareizo meža ciršanas laiku – Mēness fāzes. Aksioma – skujkoki jācērt jaunā Mēnesī, bet lapu koki – vecā Mēnesī. Šajā laikā sagatavotie kokmateriāli labi izžūst, kā arī ievērojami pagarinās to lietošanas laiks.

Viens no sazāgēto mežmateriālu žāvēšanas veidiem ir dabiskā žāvēšana. Apmēram gada laikā, pēc noteikumiem nokrauti grēdās caurvējā, tie labi izžūst. Pēc tam tos apstrādā un izmanto pēc vajadzības, jo tie vairs nemaina savus izmērus. Pēc apžāvēšanas tos varam apstrādāt un izgatavot, piemēram, logus, durvis, grīdas un griestu dēļus, mēbeles un daudzus citus priekšmetus. Ieklājot griestu un grīdas dēļus, iesaku ņemt vērā arī Mēness fāzes. Šis darbs jāveic vecā Mēnesī, jo tad nenotiks nekādas izmaiņas, un padarītais darbs būs kvalitatīvs.

Arī sagatavojot malku apkures vajadzībām, jācenšas ievērot Mēness fāzes. Tad apkurei būs jāizlieto mazāk malkas, tai būs arī lielāka siltuma atdeve.

Esmu pārliecinājies, ka augustā, vecā Mēness fāzē, nocirstie jebkāda izmēra alkšņi jāatstāj neatzaroti, bet oktobra beigās tos var atzarot un sagatavot apkures vajadzībām, jo tad tie caur lapām būs atbrīvojušies no lielākās mitruma daļas.

Celtniecība

Esmu novērojis un secinājis, ka arī ēku būvniecībā ir ievērojama nozīme jaunā un vecā Mēness fāzes ietekmei. Jaunā Mēness fāzes laikā būvēta celtnie fiziski var mainīties, iekšienē notiek tā saucamā „molekulārā” kustība, atdalās viens no otra, veidojas plaisas, spraugas. Piemēram, mūrējot krāsnis jaunā Mēnesī, var starp ķieģeļiem veidoties spraugas. Tas pats var notikt arī ar dūmvadu un skursteņu mūrēšanu. Bet, mūrējot krāsnis vecā Mēnesī, kā ķieģelis tiek iemūrēts, tā tas arī paliek nemainīgs. Tādēļ iesaku arī krāsnis un dūmvadus mūrēt vecā Mēnesī, jo ķieģeļi vairs nemaina savu formu. Lai novērstu dūmvadu un skursteņu tā saucamo tecēšanu, tie jātīra tikai vecā Mēnesī.

Ceļot koka guļbūves, materiāliem ir jābūt pareizā Mēness fāzē nocirstiem, labi izžāvētiem un iesaku celt vecā Mēnesī. Tad celtnie ilgāk saglabāsies un būs siltāka.

Ceļot dzīvojamās ēkas un lopu kūtis, manuprāt, vispirms vajadzētu celtniecības vietu pārbaudīt, vai tajā nekrustojas ūdens āderes. Kā zināms, ūdens āderes atstāj nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēku un dzīvnieku veselību.

Veidojot sētas un aplokus, mietus vēlams dzīt vecā Mēnesī, jo tad tie nemaina savu stāvokli. Jaunā Mēnesī dzītie mieti pamazām ceļas uz augšu.

Mēness fāzes ietekme uz zemes apstrādi un izaudzēto ražu

Novērots, ka Mēness fāzes tomēr atstāj zināmu ietekmi arī uz zemes apstrādi – aršanu, kultivēšanu, vagošanu, ravēšanu. Vecā Mēnesī sastrādāta zeme ir irdenāka, tajā arī mazāk nezāļu.

Der ņemt vērā šādu aksiomu: tie augi, kas dod ražu zem zemes, ir jāsēj un jāstāda vecā Mēnesī, bet viss, kas ražo augļus virs zemes, jāsēj un jāstāda jaunā Mēnesī. Protams, ne vienmēr dažādu apstākļu dēļ to ir iespējams izdarīt.

Lai iegūtu labu ražu, piemēram, sīpolus, ķiplokus, burkānus, bietes, kartupeļus u.c., kam ēdamā daļa izaug zem zemes, sēsīm un stādīsim vecā Mēnesī. Savukārt gurķus, tomātus, pākšaugus, kāpostus, labību u.c., kam raža briest virs zemes, arī augļu kokus, ogulājus – jaunā Mēnesī. Piemēram, ja kartupeļus iestādīsim jaunā Mēnesī, tie, pamazām augot, lien uz augšu. Pirms to novākšanas daļa virs zemes ir izlīduši un kļuvuši iezālgani.

Nezāļu ravēšanu, kaplēšanu, vagošanu, ieteicams izdarīt vecā Mēnesī, jo tad būs mazāk nezāļu un mazāk darba.

Augļu koku iegūtās ražas atkarība no Mēness fāzes

Vairākus gadu desmitus esmu vērojis un pētījis Mēness fāzes ietekmi uz dabā notiekošo, tajā skaitā, arī uz augļu koku iegūto ražu.

Dabā esam novērojuši, ka dažviet ābelēm vienā gadā ir āboli, bet otrā nav. Man radās jautājums, kāpēc tas tā notiek?

Aksioma: viss, kas ražo augļus virs zemes, jāsēj un jāstāda jaunā Mēnesī, bet, kas dod augļus zem zemes, – vecā Mēnesī.

Jaunā Mēnesī sēto un stādīto koku un krūmu augšana notiek intensīvāk un ar lielāku atdevi, it kā tie atrodas straujākā darbībā, attīstībā.

Vērojot un pētot šos procesus vairākus gadu desmitus, esmu

nācis pie slēdziena, ka ābeles un citi augļu koki, ogulāji jāstāda jaunā Mēnesī. Šinī gadījumā ābeles ražos augļus vairāk vai mazāk katru gadu. Manā dārzā jaunā Mēnesī stādītās ābeles dod ražu katru gadu.

Pamatojoties uz Mēness fāzes ietekmi uz notiekošo dabā, manuprāt, arī mežs, vēlams, būtu jāstāda jaunā Mēnesī.

Cīņai pret kaitēkļiem – dabiskie līdzekļi

Dažos gadījumos lauksaimniecībā cīņā ar kaitēkļiem varam iztikt arī bez ķīmikāliju pielietošanas. Piemēram, pēc sīpolu, kāpostu, kāļu iestādīšanas vagas nokaisa ar pelniem. Ja augšanas laikā uz kāpostiem parādās kaitēkļi, lai nebūtu jālieto ķīmiskie līdzekļi, ap stādu novieto trīs svaigus ap 8cm garus priežu skuju zariņus. Pēc laika, ja vēl vajadzīgs, to var atkārtot. Nepieciešamības gadījumā sīpolu kaitēkļu apkarošanai var pielietot vircas vai liellopu mēslu atšķaidījumu ūdenī, kaitēkļi pazudīs, un sīpoli labāk augs.

Pret zemeņu kaitēkļiem ziedēšanas laikā varam pielietot šādu metodi: uz spaini ūdens ņem vienu ēdamkaroti sodas, to samaisot. Pēc tam sausā laikā ar lejkannu zemeņu stādus viegli nolaista. Šāds sodas šķīdums noderēs arī pret iespējamiem rožu kaitēkļiem ziedēšanas laikā.

Mežacūku atbaidīšana

Cilvēki praksē lieto dažādus paņēmienus, lai pasargātu sējumus no mežacūku postījumiem, pielieto arī elektriskos ganus.

Viens no vienkāršākajiem paņēmieniem, ko es pats izdomāju un dažus gadus pēc kārtas izmēģināju pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu sākumā ir: apkārt visam kartupeļu laukam vai

labības sējumiem (kviešiem, auzām, zirņiem) apvelk „špagotu” vai kādu citu auklu, vēlams, baltu. Šo auklu nostiprina pie mietiņiem apm. 20-25 cm augstumā no zemes. Pēc tam šo nostiepto auklu nosmērē ar svaigiem, nesālītiem cūku taukiem. Šo procesu atkārtot apmēram ik pēc divām nedēļām. Jāseko, lai šī aukla neieaugtu zālē, būtu vienmēr brīva, kā arī, lai aukla netiktu pār-rauta.

Ik gadu, pielietojot šo paņēmieni, mežacūkas ne reizi neuzdrošinājās iesoļot manā kartupeļu laukā.

Novērots, ka arī Mēness fāzes daļēji ietekmē mežacūku kustību. Jaunā Mēness fāzē mežacūkas aktīvākas ir no vakara puses, bet vecā – no rīta puses.

Augļu konservēšana

Daudzus gadus esmu vērojis un pētījis Mēness fāzes ietekmi uz dabā notiekošo, tajā skaitā arī uz izaudzētās ražas konservēšanu, lai tos varētu ilgāk saglabāt un būtu garšīgi.

Piemēram, ja kāpostus ieskābēsīm vecā Mēnesī, tie būs mīksti, ne tik garšīgi, bet, ja jaunā Mēnesī, tie būs cieti un garšīgi. Tas pats sakāms arī par gurķu, ķirbju u.c. marinēšanu un konservēšanu. Jaunā Mēnesī konservētie gurķi būs cietāki, garšīgāki. To pašu var attiecināt arī uz citiem augļiem: āboliem, ogām u.c., tos konservējot. Tātad secinājums: jaunā Mēnesī gatavoti augļu konservi būs garšīgāki, kā arī labāk un ilgāk saglabāsies.

Rudenī, skābējot kāpostus, iesaku ņemt vērā, tā saucamo, rūgto nedēļu – dienu, kura iepriekš ir jāaprēķina.

P.S. Lai zirņi ātrāk izvārītos mīksti, tie jāstāda siltajos vējos – dienvidu vai rietumu.